

WESTERN TRAMP

No

11

TARA

COMPANY

TARA COMPANY
přijímá předběžné
objednávky na kon-
federální prapory
a nášivky konfede-
račních vlajek.

Předpokladné termíny
zahájení do kuse
tisíciiletí

- 30.1. 1988
- 4.2. 1989
- 3.2. 1990
- 2.2. 1991
- 1.2. 1992
- 30.1. 1993
- 3.2. 1994
- 4.2. 1995
- 3.2. 1996
- 1.2. 1997
- 31.1. 1998
- 30.1. 1999
- 4.2. 2000

COUNTRY PARNÍK

TARA COMPANY - PROGRAM
pochod

parníkem a hudbou do
Štěchovic a dál údolím
proti proudu Kocábý,
přes osady k ohni.

K Tanci a poslechu hrají:
KAPKY

ODJEZD OD PALACKÉHO MOSTU

27.6.1987 9.00

Jsi zván na

Manevry

kteří se konají 12.-14. června '87
na hrádě Borotín

Spojky: nádr. Sudoměřice u Tábora
Pátek 19-24 hod.
Sobota 7-11 hod.

Old Shatterhand z filmového
plátna? Nikoli, je to jedna
z fotografií spisovatele Karla
Maye. Od jeho narození uplynulo
letos 145 let.

TRAMP CLUB PRAHA

Milý Achyle!

S chutí jsem si přečetl Tvůj článek v devátém čísle naší publikace "Western tramp", ve kterém jsem se dočetl nejen Tvoji kritiku na náš III. ročník Grand Prix Prahy - Memoriál Jendy Kordy, ale i několik, jistě dobře míněných, rad, týkajících se činnosti a budoucnosti Tramp Clubu Praha. Nu a jelikož to i ono se úzce dotýká i mne osobně, dovol mi, abych Ti na Tvůj článek odpověděl rovněž článkem. Nejprve tedy k Tvoji kritice zmíněného již "Memoriálu Jendy Kordy".

Trochu jsi mne, milý Achyle, překvapil, protože, na rozdíl od Tebe, jsem já našel na tomto večeru mnohem více kritizovatelných nedostatků a to jak ve složení a průběhu programu večera, tak i dalších otázkách, týkajících se celkové organizace. Mohu Ti ujistit, že se s vyskytnutých se nedostatků vyvodíme pro příští ročník tohoto podniku důsledky, ve formě jejich odstranění. Jedním z nedostatků byla i nadměrná hloučinnost v sále, kterou Ty sice bereš v ochranu ale na kterou šelralo spousta návštěvníků večera, kteří si přišli vychutnat krásu trampské písně a kteří byli touto nadměrnou hloučností rušeni. Mohu být i agramy, protože stěšovatelé byli od obou stůlů, busedioch s vaším stolem a stěšovatelé si na vše. V této souvislosti chci jenom uvést, že celý večer "III. Grand Prix Prahy - Memoriál Jendy Kordy", nelze brát jako náš kamarádký, trampský potlach, kdy je třeba vhodné projevů svých spokojenost s výkony skupin a zpěváků třeba i střelbou, ale je třeba se na tento podnik dívat jako na významný, kulturně-společenský večer, ve kterém chceme my, trampové, ukázat nejširší veřejnosti že jsme kultivovaní lidé a že by to byla chyba, když jsme s našimi písněmi byli odkazováni pouze na hospodské lokály a významnější pražské sály nám zůstávaly uzavřeny. A proto i ta "kvádra" členů Řídící Jury celého večera a končím i moje. Jestli Ti to postačí, mohu Ti ujistit, že při našich přátelských večerech ve formě většího potlachu, třeba na Ořehovce, Ti nebude nikdo bránit v tom, aby jsi svoji radost projevil střelbou i když i tady Tě budeme prosit, aby jsi hloučnost, a ohledem na zpěváky, snížil na minimum. A pokud jde o to, že se někdo nedostal dovnitř bez vstupenky, k tomu chci jenom dodat, že vstupenka bylo v Tramp Clubu Praha dost, stačilo, přijít si je zakoupit. U vchodu naprovděli kontrolu vstupenek členové TCP, ale zaměstnanci ZK "Domovina", kteří nechtěli připustit, aby povolená kapacita prostorů byla překročena. Povoleno jsme totiž měli jenom pět set návštěvníků. A že se tam nedostali právě Pavel a Mila Šýkorovi, mne osobně mrzí, Věř mi!

Nu a nyní, milý Achyle, zaujmu stanovisko k dalšímu obsahu Tvého článku v devátém čísle publikace "Western tramp". Varuješ nás totiž, že jsme na nejlepší cestě stát se z "Tramp Clubu", "Veterán klubem". Tato otázka, kterou, mimochodem, беру velmi vážně, je opravdu nastala. Je to otázka, na níž bych rád odpověděl.

Nu a nyní, milý Achyle, zaujmu stanovisko k dalšímu obsahu Tvého článku v devátém čísle publikace "Western tramp". Varuješ nás totiž, že jsme na nejlepší cestě stát se z "Tramp Clubu", "Veterán klubem". Tato otázka, kterou, mimochodem, беру velmi vážně, je opravdu nastala. Je to otázka, na níž bych rád odpověděl.

Bohužel, ani v našem trampském hnutí jsme se nemohli vyhnout tomu, čemu se říká generační rozpor, i když právě mezi námi, trampy, se tento generační rozpor projevuje nejméně ze všech vrstev naší společnosti. Máme totiž tu výhodu, že nás spojuje, nás starší a i ty mladé, láska k přírodě, hudbě, zpěvu, romantice a především, že jsme navzájem k sobě upřímanými kamarády. A ten, kdo by některou z uvedených zásad porušil, ten odejde z našeho středu sám, prostě sám se z naší společnosti vyloučí. Přesto ale se líbí a budeme líbit i v budoucnu například ve výkladu pojmu "romantika". Je to pochopitelné, protože my, kteří jsme na nejlepší cestě stát se "veterány", již asi těžko budeme užívat přírody "pod širákem", i když bych, třeba já, velmi rád se vrátil o nějakou desetku let v životě zpět a tu krásu prožíval znovu. Tohle, nespílitelné přání, budeš se nějakých třicet let prožívat i Ty, právě tak budeš nostalgicky, jako my dnes, vzpomínat a nejraději spívat trampské písně svého mládí. Mýlíš se ale, že v Tramp Clubu jsou pouze "veteráni", máme i dosti mladších členů, ale je také pravdou, že náplň činnosti TCP odpovídá spíše chápání pojmu "romantika" očima nás, kteří pamatujeme, (a jsme nato hrdí), slavnou dobu trampinku Boba Hurikána, Jendy Kordy, Pedra Muchy, Oldy Vrtičky a dalších kamarádů, na které zapomenout by znamenalo slevit z nepsaných zásad a zákonů tohoto starého, dobrého trampinku. A to nechceme připustit, to je také jeden z důvodů, proč jsme před léty vyvolali v život Tramp Club Praha.

A na závěr se chci zastavit krátce u Tvoji nabídky spolupráce, za účelem "zabránění odumření neschopného organismu" i když v této Tvoji formulaci nevidím nic jiného, než hraní si se slovíčky. Rádi budeme spolupracovat s kýmkoliv, kdo bude mít úmysl shodný s naším, totiž zachovat náš, trampský způsob života a náš trampský pohled na vhodnost vyžití se ve volném čase. Kdo bude otít a respektovat nepsané trampské zákony a bude se snažit být každému, stejně smýšlejícímu, dobrým, upřímným a obětavým kamarádem. Neuzavíráme se před nikým, stejně smýšlejícím. Ani před Tebou ne, milý Achyle! A H O J!

Š e d ý v l k
sheriff Tramp Clubu Praha

HAŘI SKUPINA MODERNÍ
COUNTRY

ZVU VŠECHNY PŘÍZIVCE TĚTO HUDBY
NA 19.00 HOD. 11.6.1987 - DO SALU
AVIE V LETNÁNECH NA KOLBERT!!!!

HLEDÁTE SVOU HOSPODU?

O tom, jak má ta "naše" hospoda vypadat, má jistě každá osada, kapela či podobné sdružení svůj vyhraněný názor. Na skutečnosti, že těch, pro naše účely použitelných, ubývá, se jistě shodneme. Proto vás dnes zavedeme do jedné, jejíž historie sahá do minulého století, a která toho opravdu hodně pamatuje.

Původně to byl mlýn - mlýn se vším, co k němu patří. Ten mlýn někdy okolo roku 1890 zakoupil podnikavý pán a začal jej provozovat tak, jak se tehdy patřilo. To znamená, že se nejen mlelo, ale i jedlo a pilo, a to nejen v úzkém kruhu domácí chasy. A tak tady, jako mnohde jinde, vznikla u mlýna mimoděk hospoda.

Samotný mlýn klapal až do roku 1918. V té době již tu stály pod korunami stromů stoly, byt je na zatlučených kůlech. No a protože ten pán byl podnikavý, a protože potok, původně pohánějící kolo jeho dalších dvou mlýnů, čekal na využití, vybudoval /tehdy na dluh/ na jeho toku koupaliště. Mnohým jistě přihovívá a ostatní nenecháme napínat. Ona hospoda se jmenovala "U VESELÍKŮ" a nachází se v údolí Divoké Šárky. Je také na místě konstatovat, že tyto informace jsou od babičky Veselíkové, která zde dodnes žije, a že ten podnikavý pán byl její tchán.

Ale vraťme se opět do historie. Ono koupaliště vzniklo někdy ve třicátých letech. V té době již hospoda prosperovala, hlavně za vlády, se stala vyhledávaným výletním místem. Nikam se moc jezdit nedalo, a tak byl tady - Praze a přitom v krásné přírodě - patřičný cvrkot po celý rok. Původní orchestrion o 7 válcích a 21 písničkách, instalovaný na zděné verandě, nahradila brzy kapela. Tak se tady tancovalo, hrálo, pilo, veselilo - což byl také začátek konce. NV usoudil, že je třeba vybrat patřičné vstupné, kterýžto krok ani tehda návštěvníky nepřilákal. O tom, jak hospoda asi prosperovala, svědčí počty zaměstnanců. Sloužilo tu nejednou až 16 číšníků a 2 kuchyň.

Vás ale jistě zajímá historie psané trampfí. Dá se říci, že právě oni byli ve své době zistní hybnou silou. Povídaní o nich by zabralo několik W-T. Proto se zmíníme pouze o jednom.

Chodil semse svou partou pravidelně každou středu. Zpívali, hráli, tvali, stříleli, písnovali vandry, četli cencoky, přepiscovali písničky, zkrátka se po našem bavili. Často tu nechal /na dobu určitou/ sekuru. Hlavní ale je, že tehle tramp snad i tady vymýšlel, nechal se inspirovat a možná i psal své povídky a romány, ve kterých se dodnes rádi toulíme krajinami za velkou louží. Takových písmáků bylo jistě dost, málokterý však dosáhl věhlasu jako on - BOB HURIKÁN. A nebyl sám, kdo tu pil pivo a jehož jméno /ať právě či nepravě/ nám něco říká.

Současnost je jiná. Hospoda je sice zašlá a zapomenutá, ale otevřená. Dokonce již 9 let je sem zaveden elektrika. Žádost o telefon vstoupila do páté desítky let. Nakonec - přijďte se podívat. Otevřeno je zatím denně.

A ještě něco - jestli nejsou naše informace zcela přesné, moc se omlouváme, hlavně paní Veselíkové, které přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let v Šárčském údolí.

VENDIS